

**ТРУДОВЕ ЗА УЧАСТИЕ В КОНКУРС ЗА
ЗАЕМАНЕ НА АКАДЕМИЧНАТА ДЛЪЖНОСТ „ПРОФЕСОР”
(документ № 12 по чл. 65(1) от Правилника на ВСУ”Л. Каравелов)
(Резюмета)**

**на доц., д-р, ланд. арх. Пенчо Кръстев Добрев – участник
в конкурс за заемане на академичната длъжност „ професор”
в областта на висшето образование по професионално направление
„ 02.17. 09. Териториално и ландшафтно устройство и
градоустройство „
Обява в Държавен вестник, бр. 5/ 17.01.2012 г.**

- 12.1. Добрев, П., (2010), Ландшафтна архитектура, екологизиране и естетизиране на градската среда, В Сборник доклади, том II, X Международна научна конференция, ВСУ , 2010, стр. 38 – 43, София**

Резюме : Извършено е изследване за състоянието на зелените системи и съставлящите ги озеленени площи в някои от по-големите български градове. Въз основа на констатацията, че през последните десетилетия те значително са намалили своето екологично и естетическо значение за градската среда е направен извода, че в тази насока трябва да се потърсят алтернативни възможности. Като решение, особено в плътно застроените централни градски части, се предлага нормативно да се регламентира и стимулира широкото прилагане на покривното и фасадното озеленяване на сградите, което да компенсира липсата на възможности за изграждане на традиционните градини. Изтъкват се икономическите, екологичните и естетическите предимства на този подход при архитектурното оформяне на сградите и за екологизирането на градската среда. Отчетена е и положителната нагласа на бъдещите архитекти в тази насока, в рамките на зададената проучвателна задача за студенти от IV курс „Архитектура” – „Възможна ли е съвременна реализация на градоустройствената идея на Льо Корбюзье за създаване на град – градина ?”. Прави се предложение, в ЗУТ да се заложи изискването, големите български градове да разработват и реализират Програми за покривно и фасадно озеленяване в централните градски части.

12.2. Добрев, П., (2011), Принципи на устойчивата ландшафтна архитектура, В Сборник доклади, том II, XI Международна научна конференция, ВСУ – 2011, стр. 180 - 184, София

Резюме : Във връзка с осъществяването на новата парадигма за развитие на обществото през XXI век и необходимостта, и в ландшафтната архитектура да се изяснят и въведат нови принципи за постигане на устойчивост, е направено разглеждане на добрите практики и възможности за осъществяването на тази цел, на различните етапи от процеса за формиране на градските зелени системи. Като се посочва, че в основата на всички дейности в областта на ландшафтната архитектура трябва да стоят глобалните цели за опазването на природата, икономия на енергия и пестеливото използване на природните ресурси, са разгледани някои принципи, които трябва да се прилагат при проектирането, изграждането и поддържането на озеленените площи у нас. Изложени са новите идеи, които трябва да са водещи при проектиране композицията на парковите елементи, при по-широкото използване на местни екологични и получени след рециклиране строителни материали и при постигане на икономичност и рационалност на грижите за поддържане на градините и парковете. Направен е извода, че е дошло време да се преразгледат досегашните теоретични и практически постановки в ландшафтната архитектура. При създаването и реконструкцията на озеленените площи като необходим елемент на градската структура, в бъдеще те трябва да се приведат в съответствие с новите изисквания за устойчиво развитие на градовете.

12.3. Добрев, П., (2011), Тенденции в екологичната архитектура, В Сборник доклади, том II, XI Международна научна конференция, ВСУ , 2011, стр. 185 – 189, София

Резюме : Съвременната екологична архитектура се свързва с прилагането на пет основни принципа – енергийна ефективност, качество на въздуха в сградата, използване на нетоксични строителни материали, изграждане на икономични и ефективни сградни инсталации и удобство при ползването и експлоатацията ѝ. При оценката за екологична („зелена“) архитектура, в доклада се предлага да се включи и шести принцип – създаване на озеленена среда с екологична ефективност около „зелените“ сгради и максимално използване на различните форми на фитодизайна като задължителен елемент в архитектурата на сградите – по фасади, покриви и в интериора. Във връзка с това се разглеждат възможностите, с които растителността и озеленените площи съдействат за осъществяване на екологичните принципи за икономия на енергия при експлоатацията на сградите, за осигуряване на добро качество на въздуха в интериора, за изграждането и функционирането на „зелени“ вътрешносградни инсталации и съоръжения и за прилагането на биоклиматичния подход в архитектурата. Подчертава се, че биоклиматичният подход е основен подход и в ландшафтната архитектура, с което тя в най-голяма степен може да съдейства за реализиране на съвременната философия в архитектурата за еконасоченост и екоестетичност. Предлага се, когато и у нас нормативно започне да се прилага световната практика за оценка на сградите по отношение изпълнението на критериите за устойчива екологична архитектура, като показател да се включи и оценката за устойчивост на околната озеленена среда, формирана със средствата на ландшафтната архитектура.

- 12.4. **Добрев, П., (2011), Фактори на устойчивост в ландшафтната архитектура, Монография, изд."Авангард Прима", ISBN : 978 – 954 -323 – 879 – 8; 79 стр., София,**

Резюме : В монографията се разглежда същността на концепцията за устойчивото развитие през XXI век в областта на градоустройството и архитектурата. В светлината на тези тенденции, се изясняват и какви са специфичните особености на устойчивостта в ландшафтната архитектура. Детайлизирано се разглеждат дейностите в ландшафтната архитектура, които са фактори за устойчиво развитие и екологичност на градския ландшафт. Описани са възможностите, при които с помощта на ландшафтната архитектура може да се намали потреблението на енергия в сградите, да се осигури тяхната ветрозащита и да се съдейства за тяхното ослънчаване или засенчване. Подробно са разгледани такива важни въпроси за устойчивостта в ландшафтната архитектура като избора на екологични строителни материали и особено на живия строителен материал – растителността. Предлагат се устойчиви практики при проектирането, строителството и поддържането на обектите на ландшафтната архитектура, с цел да се увеличи тяхната екологична стойност в градската среда. В заключение се посочва, че ако до сега факторите за устойчивост в ландшафтната архитектура имаха информативно-препоръчителен характер, то в началото на новия век те трябва да придобият статут на задължителни изисквания в градоустройството, за да може зелената система на града да изпълнява своята екологична функция при осъществяване на новата парадигма за устойчиво градско развитие..

- 12.5. **Добрев, П., (2011), Ландшафтна архитектура и устойчиво градско развитие, Монография , изд. „Авангард Прима”, ISBN : 978 – 954 – 323 -891 – 0; 76 стр., София,**

Резюме : В направен кратък обзор на опита в развитите европейски страни по прилагане изискванията за устойчиво градско развитие, са изведени параметрите, по които може да се оцени дали една градска зелена система съдейства за постигането на тези цели. Подробно са разгледани критериите за приноса на зелената система при отчитане устойчивостта на градското развитие по отношение намаляване потреблението на енергия, намаляване нуждата от ползване на транспортни средства, намаляване увреждането и замърсяването на градската среда, управлението на повърхностните валежни води, екологичното използване на градската територия и т.н. Обърнато е внимание на екологичното и психологично значение на зелената система и съставлящите я озеленени площи в концепцията за устойчиво градско развитие. Разгледани са такива екологични ползи за градската среда от устойчивостта на обектите на ландшафтната архитектура като регулиране на температурата, регулиране на водния баланс, неутрализиране на въглеродния диоксид, борбата с болестите и вредителите по декоративната растителност в градската среда, осигуряването на условия за отдих, създаването на биологично разнообразие и т.н. Обърнато е особено внимание на значението и положителното въздействие на градските озеленени площи върху физическото и психологично здраве на жителите на големите градове. Дадени са и някои практически указания за проектиране елементите на зелената система, с цел реализиране на концепцията за устойчиво градско развитие. В заключение се прави констатацията, че България изостава в теоретичните изследвания и практическото прилагане на принципите за устойчиво градско развитие, но има шанса наготово да използва резултатите от всички съвременни изследвания на европейския урбанизъм.

12.6. Добрев, П., (2011), Ландшафтна архитектура за устойчиво развитие, Учебник, изд. „Авангард Прима”, ISBN : 978 – 954 – 323 – 930 – 6, 228 стр., София

Резюме : Учебникът е разработен за студенти по архитектура, с цел да ги запознае в резюмиран вид с областите на приложение, основните теоретични принципи и инструментариума, с който се оперира в ландшафтната архитектура. Специално внимание е отделено на съвременните концепции за устойчиво развитие на градската среда и значението на ландшафтната архитектура за реализиране парадигмата на XXI век – осигуряване на условия за устойчиво развитие на обществото и урбанизираната среда. Освен получаване на една обща панорамна представа за теорията и сферите на дейност в ландшафтната архитектура, разработката запознава студентите със специфичната екологична и ландшафтноустройствена терминология, с оглед бъдещата им съвместна работа с ландшафтните архитекти. Материалът в учебника е подбран и разработен така, че да може да бъде използван не само по време на обучението, но и по време на началната творческа работа на младите архитекти. За основа са използвани лекциите на автора по дисциплината „Ландшафтна архитектура” в Архитектурния факултет на ВСУ „Любен Каравелов”, – София, но материалът като обем и тематика е значително разширен и обогатен, за да може да бъде полезен и в практиката. Структуриран в единадесет глави и приложения, учебният материал е илюстриран с подходящи схеми и снимков материал, нагледно потвърждаващи с примери от практиката, изложените теоретични постановки.

- 12.7. Добрев, П., (2012), Значение на зелената система за градската екология, Монография, изд. „Авангард Прима”, ISBN : 978 – 954 – 323 – 946 – 7, 95 стр. , София**

Резюме : Направен е кратък преглед на тенденциите, задачите и значението, което се обръща на озеленените площи, формиращи зелените системи, в структурата на бъдещите еко- градове. Като се позовава на новия подход в световната градоустроителна наука в началото на ХХІ век, да се дава приоритет на екологичното планиране, е направен опит да се изясни мястото и значението на зелените системи в този процес. В тази връзка се посочва, че е необходимо да се промени сегашното разбиране на общинските администрации в България, че създаването и поддържането на градските озеленени площи е „неизгодна инвестиция” в скъпо струващите терени в градските строителни граници. Разгледани са съвременните концепции за превръщане на сегашните градове в еко-градове, който процес е тясно свързан с целенасочено планиране на градската зелена система, за подобряване на екологичните условия за обитаване в градовете и за тяхната устойчивост. Прави се преглед на историческото развитие на идеите за създаване на еко-градове, обвързване изискванията на градската екология с тези концепции и се анализира ролята на озеленените площи за подобряване на екологичните условия в градовете. В заключение са формулирани основните задачи, които трябва да бъдат решени у нас на първо време, за да се създадат предпоставки за повишаване на екологичната ефективност и значение на зелените системи в нашите градове.

12. 8. Добрев, П., (2012), Необходим е нов подход при строителството и поддържането на градските озеленени площи, Строител, изд. на Камарата на строителите в България, бр. 7, София

Резюме : В статията се разглеждат актуални проблеми на строителството и поддържането на озеленените площи в градовете на нашата страна. Подчертано е, че като общински инвестиционен процес и бюджетно финансиране, в началото на новия век трябва да се промени основната им цел. Това се налага от европейските и световни тенденции, че градините и парковете в градската среда освен създаването на възможности за отдих, са един от важните и активни фактори за подобряване състоянието на екологичните условия в градовете и тяхното устойчиво развитие. Във връзка с обосновката на тези насоки за развитие на зелените системи през следващите десетилетия, се разглеждат проблемите, които трябва да се решават при разработването на общите устройствени планове и тяхното реализиране, опазването и развитието на биологичното разнообразие в озеленените площи и свързаното с него обществено здраве, изготвянето на градски стратегии за управление на градовете и зелените им системи, насочени към взаимно допълване между екологичните изисквания и нуждата на хората от по-добри и здравословни условия за живот в градската среда. В заключение се подчертава, че за да настъпи реална промяна в политиката и действията на общините в тази област, е необходимо всички наши досегашни нормативни документи в областта на строителството, архитектурата и екологията, да се приведат в съответствие с изискванията за устойчиво развитие.